

ROMANIA

TRIBUNALUL SECTIA
COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA NR
sedinta publica din data de 2010
Presedinte -
Grefier -

S-a luat in examinare actiunea promovata de reclamantul Consiliul Local al Comunei , in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice lavand ca obiect cerere de anulare act.

La apelul nominal facut in sedinta publica, se prezinta pentru reclamant, avocat iar pentru parata, c.j. .

Procedura completa.

Dupa deschiderea dezbaterilor s-a facut referatul cauzei de catre grefiera de Sedinta dupa care, reprezentantul reclamantului depune la dosar nota de sedinta prin care a inteles sa raspunda la exceptiile invocate de catre parata si comunica un exemplar si reprezentantului paratei, care, nu doreste acordarea unui termen pentru a lua act de continut.

Instanta acorda cuvantul asupra exceptiei privind inadmisibilitatea introducerii actiunii, invocata de catre parata.

Reprezentantul paratei solicita admiterea exceptiei dat fiind ca in cauza nu a fost indeplinita procedura prealabila asa cum este ea reglementata de Legea contenciosului administrativ.

Reprezentantul reclamantului solicita respingerea acestei exceptii, arata ca a respectat legea urmand calea prevazuta de aceasta si indeplinind procedura prealabila.

Instanta a retinut cauza pentru a solutiona exceptia inadmisibilitatii.

TRIBUNALUL,

Deliberand, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalul nr. .2009, reclamantul Consiliul Local al Comunei a chemat in judecata in calitate de parata, Directia Generala a Finantelor Publice solicitand anularea in **totalitate** a actelor administrative, emise de parat ,respectiv: a Deciziei cu nr. 10.2009 privind solutionarea contestatiei de Consiliul Local al si implicit a urmatoarelor documente contestate, Deciziei de impunere nr. .2009 privind obligatiile fiscale referitoare de plata stabilite de

Inspectia fiscala , a Raportul de Inspectie Fiscala ,a Raportului de Inspectie Fiscala nr. . Reclamantul a mai solicitat suspendarea executarii acestor acte administrative pana la solutionarea actiunii in anulare si obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata pe care le vor face cu acest proces.

In motivare, reclamantul arata ca prin adresa a depus la Directia a Finantelor Publice a judetului contestatia formulata impotriva Deciziei de Impunere din .06.2009 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala si a Raportului de Inspectie fiscala nr. .2009, intocmita de organele fiscale din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului -Activitatea de Inspectie Fiscala, contestatie care a fost inregistrata la aceasta institutie sub nr, .2009.

Publice a Judet , a respins ca neintemeiata Contestatia formulata de catre Consiliul Local al Comunei impotriva Deciziei de impunere .06.7009, pentru suma totala lei, reprezentand contributi la buget:ul asigurarilor sociale in suma de lei si accesoriile aferente in cuantum de lei. Din analiza atenta, a continutului Deciziei cu nr. .10.2009, se constata faptul ca organul investit cu solutionarea contestatiei, nu motiveaza temeinic ,si legal respingerea aspectelor contestate, rezumandu-se doar la redescrierea in aceasta Decizie, de la pag. 1 la pag. 4 (inclusiv), a motivelor invocate in contestatie de catre Consiliul/Local al Comunei , iar de la pag 5 la paj . 11 , partea de sus, la redescrierea constatarilor mentionate de catre organele de control in Raportul de Inspectie Fiscala si in Decizia de Impunere cu nr .06.2009,documente care au facut obiectul contestatiei. i:

Astfel, numai la pag. 11, de la paragraful: "Organul investit cu solutionarea contestatiei". se fac mentiuni sumare, in cateva propozitii, cu privire faptul ca drepturile speciale acordate personalului -primariei, reprezinta in fapt cheltuieli de personal si in consecinta, inspectia fiscala a tratat drepturile speciale incasate de salariatii primariei ca venituri care se incadreaza in baza lunara de calcul asupra careia se calculeaza contributie la bugetului asigurarilor pentru somaj(angajat/angajator).

In legatura cu majorarile de iniarziere aferente debitelor stabilite suplimentar, pentru care organul investit cu solutionarea contestatiei, se arata ca nu se aduce nici un argument de catre Consiliul Local al Comunei , referitor la cuantumul majorarilor, precizam ca. in contestatia depusa nu s-a mai impus sa se abordeze acest aspect. Datorita faptului ca s-

s-au luat masuri eronate impotriva Consiliului Local) deoarece. in te cu prevederile conformitate r drept fiscal. Mai ' aceasta. autoritate nu are personalitate juridica si nu este subiec'ti d oneaza faptul mult la finalul deciziei, organul investit cu solutionarea contestatiei. uzitate ie rn^r respingerea ca dm considerentele aratate in continutul deciziei (care asa cum am precizat, 26.06.2009. -ale a Din punctul nostru de vedere) si in temeiul unor Finantelor !Oii tate ~atre organele de control in Raportul d^; Inspectie Fiscala, T. mtestatii pe cale contestatiei formulate impotriva Deciziei de Impunere ca motivele 01 ;;1ul de legale de care reprezentantii Directiei Jud. nu a dorit sa Inspectie fiscale tina cont,la solutionarea acestei , ca de atac. Desi, in contestatia din cadrul •a -depusa, Consiliul Local al Comunei , Decizia de verificata nu a ma Impunere .06.2009 au fost intocmite in* mod eronat v. juridica si nu ale a Finantelor Publice a judetului , intrucit . insti ritoriaia, Comuna ' _ocal al Comunei , ca de altfel nu este pe' lici un fel aceasta tar^.. i\ v subiect in .raportul juridic ci unitatea administrati •. . prev. art. 23 din organul investit cu solutionarea contestatiei, nu combate . nsiliul Local este : unelor fiscale. in acest sens, se precizeaza ca in conformitate -cita atributiuni in 15/2001 privind. administratia publica locala, republicata. geanr. 215/2001, "deliberativa, iar din prev, art, 36 din aceia^i lege, reiese ca nu . cipiile si judetele sa supus controlului fiscal, , u .ila si in care se De .semenea, in conformitate cu prevederile art. 20, alin. 1, din •\- .odata, prevederile pU administratia publica locala, republicata. comunele, ora\$ele • *ministrativ teritoriale in care se exercita autonomia ale .Or* administr|nei publice locale 1 ca: " an administratiiv-terit., iale sunt persoane ;riu. Acestea sunt

teritoriale sunt titulare ale drepturilor si obligatiilor ce decurg din raporturile cu alte persoane fizice si juridice, in conditiile legii."

Totodata, in art. 2, pet. 39 si pet. 56, din Legea nr. 273/2006 privind finantele publice locale, se arata ca unitatile administrativ-teritoriale sunt comunele, orasele, municipiile si judetele, iar in art. 21, alin 2, din aceeași lege se prevede faptul ca, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale sunt primarii unitatilor administrativ teritoriale.

Mentionam ca inspectorii fiscali, in mod eronat, au consemnat si in procesul verbal de contraventie, faptul ca institutia controlata a fost Consiliul Local al Comunei inasa chiar, codul de identificare fiscala mentionat in actul contestat, nu apartine acestui consiliu local, ci unitatii administrativ-teritoriale, Comuna . In aceasta privinta, se impune sa mentionam si faptul ca, in art. 221, alin. 2, din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se prevede urmatoarele: "Sanctiunile contraventionale prev. de art. 219 si 220 se aplica persoanelor fizice sau juridice care au calitatea de subiect in raportul juridic fiscal", ori asa cum am aratat mai sus Consiliul Local al Comunei nu are calitatea de subiect in raportul juridic fiscal.

Astfel, in baza acestor considerente, Consiliul Local al Comunei , a depus la instanta de judecata, plangere contraventionala impotriva procesului verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor, seria A/2006, cu nr din data de .06.2009, incheiat de catre inspectorii ai Directiei Generale a Finantelor Publice . care face obiectul dosarului nr. /2009, aflat pe rolul Judecatoriei

Cu privire la obiectivul controlului, mentionat in R.I.F.. respectiv modul de determinare, evidentiere si virare a obligatiilor fata de bugetul general consolidat al statului aferente drepturilor speciale acordate pentru mentinerea sanatatii si securitatii muncii incasate de salariatii Primariei , consideram ca aceste drepturi speciale nu se impoziteaza in cazul obligatiilor fiscale suplimentare de plata stabilite pentru contributiile de asigurari pentru somaj care ar fi fost datorate de angajator (exceptand contributia pentru consilierii local!) si de asigurati (angajati), din urmatoarele motive: drepturile speciale acordate pentru mentinerea sanatatii si securitatii muncii (a se vedea anexele la RIF, cu nr. 5/1 pentru suma de lei obligatii plus suma de lei accesorii si nr. 6/1 pentru suma de lei, plus lei accesorii), nu sunt incluse in prevederile art. 13, lit. a-k, din H.G. nr. 174/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, in care se precizeaza ceea ce include Fondul total de salarii brute lunare prev. la art. 26, alin. f1) din lege, realizate de asiguratii mentionati la art. 19 din lege, invocate in actul de control.

Efectuand corelativ analiza acestor prevederi legale cu cele cuprinse in art.14, alin. 3, lit. a din aceleasi norme metodologice, in care se arata: „Contributia individuala la bugetul asigurarilor pentru somaj, prevazuta la art.27 din lege, se calculeaza prin aplicarea cotei de 1% asupra: a) salariului de baza brut lunar, corespunzator functiei indeplinite, la care se adauga, dupa caz, indemnizatia de conducere, salariul de merit si alte drepturi salariale care potrivit actelor normative, fac parte din salariul de baza, pentru persoanele prevazute la art. 19, lit.a) si b) din lege", rezulta ca aceste drepturi speciale

acordate pentru mentinerea sanatatii si securitatii muncii, nu sunt de natura salariala si nu trebuiau impozitate.

In acest sens, se apreciaza ca trebuiau corelate prevederile legale la care se facea trimitere de la un articol la alt articol sau aliniat, iar in aplicarea prevederilor legislatiei fiscale, inspectorii fiscali care au efectuat controlul si au intocmit decizia de impunere si R.I.F.-ul aveau obligatia sa respecte prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, in care se precizeaza ca „ Interpret area reglementanilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege”.

Cu privire la natura acestor drepturi speciale acordate pentru mentinerea sanatatii si securitatii muncii, mentioneaza si Sentinta civila nr. 2411/PI din 13.10.2005, pronuntata de Dosar nr.

Tribunalul Sectia Civila si ramasa definitive, si executorie de drept la data de 2005 si din Decizia Civila nr. 2005, pronuntata de Curtea de Apel , in care se arata ca drepturile speciale pentru mentinerea sanatatii si securitatii muncii, negociate de parti nu reprezinta drepturi salariale si nici sporuri sau adaosuri la salariu ci reprezinta drepturi cu caracter social, astfel ca plata acestora este asigurata din bugetul local la titlul cheltuieli materiale si servicii.

Aceste drepturi speciale sunt prevazute in conventii, fiind negociate si aprobate cu respectarea dispozitiilor legale ce constituie legea partilor, iar ceea ce s-a aprobat prin negoiere, sunt drepturi a caror existenta și quantum nu-sunt stabilite prin dispozitii ale unor legi, nefiind prohibite de la negociere. In aceasta privinta, instanta de judecata a constatat legalitatea și valabilitatea drepturilor negociate si aprobate prin art.24, alin. 1, alin.2 si alin.3 din Contractul Colectiv de Munca si respectiv art.21, alin. 1, alin.2 si alin. 3 din Acordul Colectiv de Munca, ambele inregistrate la D.D.F.S.S. sub nr. 12.2004.

Potrivit art. 243 din Legea 53/2003 privind Codul Muncii si art. 30 din Legea 130/1996, privind Contractul Colectiv de Munca. executarea contractului colectiv de munca este obligatorie pentru parti, iar neindeplinirea obligatiilor asumate prin Contractul Colectiv de Munca, atrage raspunderea partilor care se fac vinovate de acestea. Se arata ca in conformitate cu prevederile art.40, alin.2, lit. c, din Codul Muncii. angajatorul are obligatia de a acorda salariatilor toate drepturile ce decurg din lege, din contractul colectiv de munca aplicabil si din contractul individual de munca, fapt pentru care considera ca aceasta obligatie nu poate fi grevata de interventia vreunui tert.

Astfel, reclamantul apreciaza ca stabilirea valabilitatii sau nulitatii din contraetele și acordurile colective de munca privitor la acordarea drepturilor speciale aprobate prin contraetele si acordurile colective de munca, este numai de competenta instantei de judecata s.i, mtrucat Consiliul Local al Comunei , a indeplinit procedura prealabila prevazuta de art.7 din Legea nr. 544/2004 republicata si avand in vedere faptul ca. aceasta contestatie a fost solutionata nefavorabil și prin depasirea cu mult a termenului legal, iar prin actul administrativ contestat au fost și sunt vatamate interesele legitime ale acestei institutii, suntem puși in situatia de a ne adresa instantei de judecata pentru anulara acestor acte administrative. Fata de aceasta stare de fapt se solicita admiterea cererii de anulare in totalitate a acestor acte administrative si a se dispune suspendarea executarii lor, pana la solutionarea actiunii in anulare.

Parata Directia Generala a Finantelor Publice a formulat intampinare solicitand respingerea actiunii formulate de reclamant, invocand și exceptia inadmisibilitatii actiunii reclamantului, raportat la neefectuarea procedurii prealabile obligatorii.

In motivare se arata ca, potrivit legii, in speta Legea nr. 215/2001 privind Administratia publica locala, art. 21, „unitatile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridica deplina si patrimoniu propriu. Acestea sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de inregistrare fiscala (...) Totodata, potrivit alineatului 2 al aceluiași articol: „in justitie, unitatile administrativ teritoriale sunt reprezentate, dupa caz, de primar sau de președintele consiliului judetean”. Ca atare, subiectul juridic de drept fiscal in cazul nostru este Comuna care este reprezentata prin primar și nu prin Consiliul Local. In aceste conditii, se solicita a se observa ca, desi decizia de impunere este emisa in mod corect, contestatia prealabila este introdusa de Consiliul Local , organ care nu are calitatea de reprezentant al unitatii administrativ teritoriale.

Plecand de la aceasta realitate, parata apreciaza ca introducerea contestatiei prealabile de catre Consiliul Local echivaleaza cu lipsa introducerii plangerii prealabile astfel ipoteza legala nu este indeplinita.

Se arata ca in sustinerea exceptiei invocate sta și prevederea cuprinsa in "art. 205, alin. 2 din Codul de procedura fiscala potrivit careia: „este indreptatit la contestatie numai eel care

Dosarnr. /2009

considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia". In ceea ce priveste exceptia lipsei calitatii procesuale active a Consiliul Local . se sustine admiterea acesteia pentru aceleasi motive care au fost expuse supra.

Ca atare, se solicita a se observa ca subiectul de drepturi și obligatii fiscale este unitatea administrativ teritoriala, in speta comuna iar titularul cererii de chemare in judecata este Consiliul Local , organ deliberativ lipsit de atributul prezentarii in fata instantelor de judecata.

Cu privire la cererea de suspendare a executarii efectelor actelor administrative atacate, in principal, invocam exceptia inadmisibilitatii cererii avand in vedere ca reclamanta nu sesizat, in conditiile art. 7 din Legea 554/2004, institutia emitenta a actului administrativ a carui suspendare o solicita. Cu privire la acest aspect a aratat mai sus care sunt motivele pentru care, din punctul sau de vedere, plangerea prealabila nu a fost efectuata. Pe fondul cererii de suspendare face urmatoarele precizari: in primul rand, inainte de a verifica daca cele doua conditii impuse de textul art. 14 din Legea contenciosului administrativ sunt indeplinite, solicita instantei de judecata, in art. 215, alin. 2 teza a - II - a din Codul de procedura fiscala, sa puna in vedere reclamantului ca are obligatia de a depune o cautiune de pana la 20% din cuantumul ei datorate. Aceasta obligatie reprezinta o conditie de admisibilitate a cererii de suspendare formulata in baza Legii 554/2004. In ceea ce priveste cuantumul cautiunii, apreciem ca se impune ca aceasta cautiune ; stabilita la un nivel maxim, respectiv, 20% din cuantumul sumei contestate. Considera ca pentru o echitabila si echilibrata judecata, se impune stabilirea cautiunii la nivelul maxim prevazut de lege. De aceea, in scopul protejirii intereselor Statului Roman si a bugetului de stat de eventualitatea imposibilitatii recuperarii creantelor bugetare cauzate de o posibila stare de insolvabilitate pana la momentul solutionarii definitive și irevocabile a prezentei

cauze, considera ca depunerea unei cautiuni in cuantumul maxim prevazut de lege reprezinta o garantie pentru creditor si, in acelasi timp, un stimulent pentru debitor in scopul depunerii tuturor eforturilor necesare solutionarii cu celeritate a prezentului demers judiciar.

In al doilea rand, parata solicita instantei de judecata sa realizeze o cercetare temeinica și amanuntita cu privire la indeplinirea de catre reclamant a cerintelor impuse de textul art. 14, alin.1 din Legea 554/2004. In acest sens, in literatura de specialitate se mentioneaza ca instanta competenta, cu ocazia solutionarii cererii, va trebui sa realizeze o „pipaire” a fondului pentru a constata daca aceasta vizeaza un act administrativ fiscal vadit nelegal, iar, pe de alta parte, sa verifice situatia concreta a contribuabilului ce ar urma sa fie supus executarii silita și efectele pe care le-ar putea produce executarea actului administrativ fiscal impotriva acestuia.

In conformitate cu dispozitiile art. 137 al.I Cod procedura civila, instanta se va pronunta asupra exceptiei de inadmisibilitate a prezentei actiuni, pentru neindeplinirea procedurii prealabile, retinand urmatoarele:

Prin prezenta actiune, *reclamantul Consiliul Local al Comunei* a chemat in judecata in calitate de parata, Directia Generala a Finantelor Publice solicitand anularea in totalitate a actelor administrative, emise de parat, respectiv: a Deciziei cu nr. .10.2009 privind solutionarea contestatiei formulata de Consiliul Local al Comunei implicat a urmatoarelor documente contestate, Deciziei de impunere nr. 06.2009 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, a Raportul de Inspectie Fiscala, nr. .06.2009. Reclamantul a mai solicitat suspendarea executarii acestor acte administrative pana la solutionarea actiunii in anulare si obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

Din continutul Deciziei de impunere nr. .06.2009 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala (filele 31-38) intocmita in baza Raportului de Inspectie Fiscala, nr. .2009, rezulta ca debitul fiscal a fost stabilit in sarcina

Dosar nr /2009

contribuabilului *Comuna*, indicandu-se codul de inregistrare fiscala, respectiv domiciliul fiscal : Jud. , Com. , str. , nr.

Din punct de vedere al parcurgerii procedurii prealabile, contestatia trebuie formulata de persoana in sarcina careia s-a retinut debitul fiscal, in speta, contribuabilul *Comuna*, astfel ca nu se poate considera ca faza administrativa a fost parcursa in mod corect (contestatia fiind formulata de catre *Consiliul Local al Comunei*), ceea ce echivaleaza cu lipsa acesteia.

Potrivit art. 7 alin. 1 din Legea 554/2004, „ Inainte de a se adresa instantei de contencios administrativ competente, persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie sa solicite autoritatii publice emitente sau autoritatii ierarhic superioare, daca aceasta exista, in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului, revocarea, in tot sau in parte, a acestuia.

Codul de procedura fiscala prin dispozitiile art. 205, reglementeaza o procedura prealabila diferita de cea a legii nr. 554/2004, pentru solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale.

Potrivit dispozitiilor OG 92/2003, actul administrativ de autoritate emis de catre autoritatea publica fiscala nu poate fi atacat la instanta de contencios administrativ fara indeplinirea procedurii administrative prealabile, in termenele stabilite de dispozitiile ordonantei.

